

Der blev fra *konservativ* Side ytret nogen Ængstelse for Lovens Virkninger, og naar de Konservative ikke vilde modsætte sig Lovforslaget, var det under den Forudsætning, at Regeringen fortsat vilde sætte alle Kræfter ind paa at standse Prisernes Vækst. I Sammenligning med Fastlæggelse af Prisniveauet og Igangsættelse af Arbejde kunde en Lønregulering kun være et sekundært og midlertidigt Hjælpemiddel mod Tidens Vanskeligheder. En særlig Betænelighed nærrede man over for Bestemmelsen om, at Lønstigningen skulde føres til Tops, saaledes at Tillægget ud over en Ugeløn paa 80 Kr. blev stillet til Raadighed for Arbejdsfordelingskasserne og derved kom til at virke som en Forøgelse af Produktionsomkostningerne.

Valdemar Thomsen (B.) ansaa det for afgørende, at der skabtes det rette Forhold mellem Lønninger og Produktionspriser. For at finde dette maatte der foretages indgaaende Undersøgelser, og under de forhaandenværende Forhold vilde han finde det rimeligt at overlade baade Æren og Ansvarret til Regeringen og de Partier, der støtter den.

Aksel Larsen (D. K.) gjorde gældende, at Priserne paa vigtige Livsfornødenheder var steget adskilligt mere, end Løntillægget beløb sig til, og at Lovforslaget kun var et meget beskedent Skridt i den rigtige Retning. Landarbejderne spiste man af med nogle Løfter, og der savnedes Oplysninger om, hvad man vilde gøre for de arbejdsløse og Arbejdsfordelerne. Til 2. Behandling stillede han nogle *Ændringsforslag*, der gik ud paa,

at Arbejdslønninger, der er omfattet af den i Henhold til Lov Nr. 275 af 30. Maj 1940 afsagte Voldgiftskendelse [vedrørende forskellige Landbrugsarbejder, Slagterier, Mejerier og Skovarbejde], skulde forhøjes som i § 1, Stk. 1, angivet,

at § 1, Stk. 2, med den der fastsatte Grænse for Tillæggets Udbetaling skulde udgaa,

at Arbejdere, der i Overensstemmelse med Loven om Fordeling og Regulering af Arbejde ikke har fuld Arbejdsuge, fra Arbejdsfordelingskassen skulde have en ekstra Godtgørelse, svarende til Forskellen mellem det faktiske ugentlige Løntillæg, de modtager i Henhold til § 1, og det Beløb, Løntillægget vilde have udgjort, hvis de havde arbejdet paa fuld Uge; Udgifterne hertil skulde afholdes af Statskassen, og

at Bestemmelserne i Loven om det for Regulering af Arbejdslønninger gældende Pristal skulde ophæves, hvis Oktober-Pristallet viste Stigning i Forhold til Juli-Pristallet, saaledes at Dyrtidsregulering af Lønningerne i Henhold til Overenskomsten af 31. Oktober mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Organisationer under De samvirkende Fagforbund atter traadte i Kraft fra og med første Lønudbetaling efter